

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
РСС-6128	16-11-2020

ДО
БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ
ЗА ПРАВНИ ИНИЦИАТИВИ

ЧРЕЗ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ДИРЕКЦИЯ
„КОНКУРСИ НА МАГИСТРАТИ“

по електронна поща
vss@vss.justice.bg

ОТГОВОРИ

На въпроси, зададени на основание чл. 50, ал. 1 от Наредбата за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, във връзка с чл. 194а, ал. 6 от ЗСВ

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Във връзка с участието ми в конкурс за административен ръководител на Софийска районна прокуратура, представям на вниманието ви отговор на въпросите, отправени към мен от „Български институт за правни инициативи“, в качеството ми на кандидат за длъжността.

1.ВЪПРОС: Следва ли да се вземе предвид мнението на административните ръководители по отношение прекрояването на съдебната карта?

ОТГОВОР: Такава е практиката в момента и това е нормално, тъй като административните ръководители познават най-добре спецификата на района, натовареността в отделните структури, необходимостта от кадрова обезпеченост и тяхното становище би спомогнало в голяма степен за реализирането на реформата по места.

2.ВЪПРОС: Резултатите от изследването „Нагласи на магистратите към създаване на механизъм за търсене на дисциплинарна и наказателна отговорност на главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС, проведено по поръчка на БИПИ през 2019 г., показват че 54.5 % от прокурорите и 67 % от съдиите подкрепят промяната на чл. 126, ал. 2 от КРБ по отношение на функциите на главния прокурор. Вие виждате ли перспектива и необходимост от такава промяна? Кой според Вас би могъл да извършва независимо разследване срещу главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС?

ОТГОВОР: Лично аз считам, че не се налага промяна в цитираната законова разпоредба, тъй като текстът на чл. 129 от Конституцията достатъчно ясно разписва процедурата за отстраняване от длъжност на главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС, както и обстоятелствата, налагащи нейното развитие. Законодателството ни съдържа достатъчно на брой механизми, охраняващи намесата във вътрешното убеждение на наблюдаващия прокурор, включително и от прокурор в горестояща прокуратура, като това е изведено и като основен принцип на наказателния процес в разпоредбата на чл. 10 от НПК.

3. ВЪПРОС: Смятате ли, че избраните за административни ръководители следва да преминават обучение по Кодекса за етично поведение на българските магистрати, с оглед на правилата, разписани в него?

ОТГОВОР: Мнението ми е, че всеки магистрат следва да познава и да спазва разпоредбите на Кодекса за етично поведение, а административните ръководители още с кандидатстването си за определена длъжност трябва да са наясно с отговорностите, които тя носи. Поради това, не намирам, че административните ръководители следва да преминават специализирано обучение в тази насока.

4. ВЪПРОС: Ясни, прозрачни и справедливи ли са критериите за допълнително възнаграждение на прокурорите, следователите и администрацията, според Вас?

ОТГОВОР: Считам, че правилата са в достатъчна степен ясни и справедливи, като намирам за резонно и правилно преценката да е предоставена на административния ръководител, тъй като той стои „най-близо“ до магистратите и служителите и най-добре познава характера и качеството им на работа.

5. ВЪПРОС: Какво е Вашето мнение по отношение на политиката на ПРБ за изнасяне на материали от досъдебни производства пред широката публика чрез средствата за масова информация?

ОТГОВОР: Предоставянето на информация пред обществото по случаи, по които е налице медийно внимание, означава, че съществува интерес към работата на прокуратурата. Тя от своя страна следва да бъде активна страна при комуникацията с медиите, особено що се касае за постигнати положителни резултати. По този начин в по-висока степен ще се гарантира прозрачност в работата на съдебната власт, като разбира се във всички случаи на „изнасяне на материали пред широката публика“ следва стриктно да се спазват правилата на НПК.

6. ВЪПРОС: Има ли необходимост от промяна в правилата за определяне на условията, реда и критериите за поощряване на съдии, прокурори и следователи, приети с решение на ВС през 2013 г. и променени с решение на Пленума на ВСС през ноември 2017 г.?

ОТГОВОР: Моето мнение е, че правилата са достатъчно ясни и справедливи и не се налага тяхната промяна.

7. ВЪПРОС: Във връзка с посочения в доклада от 14.02.2020 г. и описания от Вас на страница 26 от Вашата концепция проблем, а именно нуждата от стриктен контрол на досъдебните производства, по които има определена мярка за неотклонение „парична гаранция“, каква организация бихте въвели, за да се осъществява в достатъчна степен контрол над наложените мерки?

ОТГОВОР: В тази насока трябва да посоча, че вече е създадена необходимата организация, като с нарочна моя заповед е указано два пъти месечно ръководителите на всички органи с разследващи функции да изпращат справка до административния ръководител на СРП, съдържаща информация за предявените за периода постановления за привличане на обвиняем, по които спрямо последния има определена мярка за процесуална принуда, както и информация дали е внесена в срок определената сума по взетата мярка за неотклонение „парична гаранция“. В случаите, когато е взета мярка за неотклонение „парична гаранция“ и сумата по нея не е внесена в определения срок, разследващият орган незабавно уведомява наблюдаващия прокурор – с оглед предприемане на действия за замяната ѝ с по-тежка.

8. ВЪПРОС: На стр. 30 от Вашата концепция казвате, че е разширена дейността на отдел ДООИ и там работят 6 прокурора. Какви са критериите, по които са подбрани? Кои са „приоритетните за Прокуратурата на Р. България направления“ – споменато в същата част от концепцията Ви?

ОТГОВОР: Голяма част от престъпленията срещу живота и здравето на гражданите и престъпленията срещу собствеността, извършени на територията на град София, са от компетентността на Софийска районна прокуратура. Поради обстоятелство, че сред приоритетните на Прокуратурата на Република България направления е превенцията, разкриването и наказването на „конвенционалната“ (или т.нар. „битова“) престъпност, именно дела с такъв предмет се разпределят на прокурорите, работещи в отдел ДООИ. По преценка на административния ръководител всяко едно дело или преписка, по което е налице медиен или обществен интерес може да бъде възложено на прокурорите, работещи в този отдел.

Административният ръководител на СРП е този, който взема решение за разпределение на прокурорите по отделения (както към момента на постъпването им на работа, така и впоследствие – за тяхното преместване, в случай на необходимост от „изравняване“ на натовареността в отделите). В отдел „ДООИ“ работят магистрати, на които често се налага да извършват лична проверка или разследване, или пък по такъв начин да упражняват ръководството и надзора върху разследването, че да обезпечат приключването му в максимално кратък срок. Поради това и в отдела са включени прокурори, които са заявили или доказали такива професионални качества, предполагащи осигуряването на бързо и ефективно правосъдие, каквито всъщност са и очакванията на обществото към прокуратурата.

9. ВЪПРОС: На стр. 31 от Вашата концепция говорите за „непрекъснатата ангажираност“. При натовареността в СРП не смятате ли, че това може да доведе до проявата на синдрома на прегарянето и намаляване на ефективността на работата на прокурорите?

ОТГОВОР: За коректност ще отбележа, че в концепцията си съм визирала „непрекъснатата ангажираност“ на административния ръководител - с възникналите проблеми, като съм пояснила, че така или иначе работата на прокуратурата е постоянно обезпечена от дежурни

прокурори, но често възникват и въпроси от административен или организационен характер, които изискват незабавна намеса на ръководството.

Всяка трудова дейност е натоварена със специфични стресови фактори, като тази на магистратите, включително и на административните ръководители не е изключение. За ограничаване на посочените негативни въздействия следва административният ръководител да съумее да постави ясни цели, след което правилно да разпредели задачите за постигането им. Основен приоритет и отговорност на всеки ръководител трябва да бъде опазване на физическото и психично здраве на магистратите и служителите, както и създаването на спокойна работна обстановка, изградена на принципа на взаимно доверие и екипност.

Благодаря за зададените въпроси!

16.11.2020 г.

Невена Зартова